

NÉPLAP

Világ iróletáriai egyesületek!

A Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok
kössön barátsági és együttműködési szerződést

N. A. Bulganyin üzenete Dwight Eisenhowerhoz

(2. oldal.)

AZ MDP HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XIII. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM

ARA: 50 FILLÉR

1956. JANUÁR 31., KEDD

A varsói szerződés tagállamai a népek békeje megszilárdítása ügyének szentelik erőfeszítéseiket

A prágai ülésen elfogadott deklaráció

Szombaton este ért véget a varsói szerződés Politikai Tanácskozó Bizottságának prágai ülése. A Néplap vasárnapi számában már közölte a varsói szerződés Politikai Tanácskozó Bizottságának prágai ülésén kiadott záróközleményt. Ugyanezen az ülésen a varsói szerződés tagállamai az alábbi deklarációt fogadták el, amelyet teljes terjedelemben itt közlünk:

Az 1955. május 14-én megkötött varsói szerződésben résztvevő államok — a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége, a Lengyel Népköztársaság, a Csehszlovák Köztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Román Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság és az Albán Népköztársaság képviselői, akik összegyűltek Prágában a varsói szerződés alapján létesített Politikai Tanácskozó Bizottság ülésén, kiserelték véleményüket a nemzetközi helyzet és az európai biztonság kérdéseiről. Ennek eredményeként teljesen egyöntetű értékelésre jutottak, mind a nemzetközi helyzet egészét, mind pedig az Európában kialakult helyzetet illetően. Egyöntetű véleményre jutottak azokra az intézkedésekre vonatkozólag is, amelyekre szükség van a nemzetközi feszültség további enyhítésére, a megoldatlan nemzetközi kérdések rendezésére, az európai béke és biztonság megszilárdítása végett.

A népek mélyesége békekarata már fényes változásokra vezetett a nemzetközi helyzetben, bizonyos enyhülést idézett elő az államok közötti feszültségben. Új, még ki nem használt lehetőségek tárultak fel az államok kapcsolatainak megjavítására és a nemzetközi együttműködés megszilárdítására, az államok társadalmi rendszerében mutatkozó különbségektől függetlenül. Helesnek bizonyult, hogy az államok közötti nézeteltérések és viták megoldásának módszere nem az erőszak alkalmazása, vagy az erőszakkal való fenyegetés, hanem a felek kölcsönös érdekeinek figyelembe vételével a tárgyalások útja. Ennek fő oka az a találkozási pont, amely az utóbbi időben az államok vezető személyiségei között jötték létre, különösen a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletén, igen pozitív jelentőségűek voltak abból a szempontból, hogy az egészségessé válják az egész nemzetközi helyzet, csökkenjen az új háború veszélye.

Az államok kapcsolatának az utóbbi években történt fejlődése azt bizonyítja, hogy az a politika, amely a békeszerződés államok ellen irányuló agresszív tömbök alakítására irányul, mint például az északatlanti tömb, a bagdadi tömb, a délkelet-ázsiai katonai tömb (SEATO), nem segítheti elő az államok nézeteltéréseinek rendezését, sőt ellenkezőleg, fokozza e nézeteltéréseket, az államok viszonyának még nagyobb fokú kiéleződésére vezet. E politika eredménye a példátlan arányú fegyverkezési verseny, különösen a tömegpusztító fegyverek: az atom-, a hidrogén-, a rakétafegyver stb. terén. Ez a fegyverkezési verseny már oda vezetett, hogy az államok óriási és egyre növekvő anyagi eszközöket fordítanak az atom- és hidrogénfegyverek, a rakéta-technika, repülőgépek, hadihajók, tankok, tüzérségi fegyverek és más fegyverek előállítására. Mindez kétségkívül növeli az új háború veszélyét, pedig az a háború mérhetetlen áldozatokat es-

nyomorúságot zúdítana az emberiségre. Ezzel együtt sok olyan állam számára, amelyet külső nyomással, az eszközökben nem válogaiva vannak be az említett katonai tömbökbe, a tömbökben való részvétel nemzeti függetlenségük közvetlen veszélyeztetését, azt a veszélyt jelenti, hogy idegen érdekekért keletkezett konfliktusokba sodródhatnak, jelenti továbbá azt a veszélyt, hogy újabb gyarmati rabszolgákra döntenek az államok, amelyek kemény harcra léptek magukról a gyarmati jármót és elnyerték a független fejlődés lehetőségét.

Nem véletlen, hogy az agresszív katonai tömbök alakításának és a fegyverkezési hajszájának politikáját mind több állam elítéli. Mind nagyobb elismerésre talál az a törekvés, hogy az államok tegyenek kollektív erőfeszítéseket a békéért vívott harcban, működjenek együtt nemzetközi téren a területi épség és a szuverenitás kölcsönös tiszteltésének, a meg nem támadás, az államok belügyeibe való be nem avatkozás, az egyenjóság és a kölcsönös előnyök, a békes egyezés mellett és alapján. Ezek a célok megfelelnek több állam olyan irányú törekvéseinek is, hogy az agresszív katonai tömbök politikáját mellőzve semlegességi politikát folytassanak.

A varsói szerződés államai üdvözlik az ilyen törekvéseket, mert meggyőződésük, hogy a törekvések támogatása szilárdítja a béke erőit és gyengíti a háború erőit.

A varsói szerződés államai rokonszenvüket nyilvánítják az ázsiai és afrikai országok iránt, amelyek védelmezik a független nemzeti fejlődéshez való törvényes jogaikat.

A varsói szerződés államai természetesen különös jelentőséget tulajdonítanak az európai helyzetnek és azoknak az intézkedéseknek, amelyek az európai biztonság kialakításához szükségesek. A kialakult helyzetben, midőn Európa egymással szembenálló katonai csoportosulásokra szakadt, midőn az északatlanti tömbben résztvevő államok fegyverkezési hajszája egyre nagyobb lendületűvé válik, midőn az északatlanti tömb, a bagdadi tömb, a délkelet-ázsiai katonai tömbök közötti nézeteltérések és viták megoldásának módszere nem az erőszak alkalmazása, vagy az erőszakkal való fenyegetés, hanem a felek kölcsönös érdekeinek figyelembe vételével a tárgyalások útja. Ennek fő oka az a találkozási pont, amely az utóbbi időben az államok vezető személyiségei között jötték létre, különösen a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletén, igen pozitív jelentőségűek voltak abból a szempontból, hogy az egészségessé válják az egész nemzetközi helyzet, csökkenjen az új háború veszélye.

Tudatában vannak annak, milyen veszélyes a fegyveres erők a szárazföldi hadseregek, a légierők, az atom- és hidrogénfegyver-készletek — növelése. Számot vetnek azzal is, hogy amennyiben ez a helyzet tovább tart Európában, akkor még inkább növekszik a fegyverkezési hajszá miatt a népekre nehezedő katonai kiadások terhe.

Az agresszív katonai tömbök politikájában és a fegyverkezési hajszában rejlő veszély tudatával magyarázható az a tény, hogy a francia nép a nemrég tartott parlamenti választásokon azokat az erőket támogatta, amelyek a nemzetközi együttműködés, a megoldatlan problémák békés eszközökkel való rendezése mellett foglaltak állást.

A Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia, a Német Demokratikus Köztársaság, Magyarország, Románia, Bulgária és Albánia kijelenti, hogy kész együttműködni minden más állammal az európai biztonság megszilárdítását és az új európai háború veszélyének elhárítását szolgáló intézkedésekben. Eltájkélték, hogy továbbra is a béke és minden állam — a nagyok és a kicsinyek — mindenre kiterjedő békés együttműködésének politikáját folytatják. Ez a törekvésük annak a mélyesége tudatán alapszik, hogy az új háború óriási áldozatokat követelne a népektől elpusztítaná mindazon államok területén, amelyek csatamezővé válnának. Következik ez a törekvés ezen államok belső fejlődésének és természetének szükségleteiből is. Ezen államok népei a gazdasági és kulturális fejlesztés hatalmas tervein, az emberek jólétének fellendítését célzó terveken, a gazdasági élet és a kultúra mindenre kiterjedő fejlesztésének tervein, a tudomány és a technika legújabb vívmányait az emberiség szolgálatába állító óriási tervek teljesítésén dolgoznak.

A békeszerető államok az európai biztonság megszilárdítására törekvenek. A nyugati hatalmak bizonyos köréi viszont félnek a nemzetközi feszültség enyhülésétől és a lakom együttműködésének kiterjedésétől. Nyilvánvalóan a háborús idegesség fenntartására, a „hidegháború” folytatására, a közvélemény, mert úgy vélik, hogy csakis ily módon tudják megőrizni a szociális Európában — alakított katonai csoportosulásait és fenn tartani a fegyverkezési hajszát, biztosítani a tökéletes monopóliumot anélkül is nagy profijtának növekedését.

Ezeknek az államoknak agresszív köréi széles körben reklámozott katonai programjaikkal és nyugtató nyilatkozataikkal arra törekednek, hogy megfélemlítsék — mérhetetlen katonai kiadásokra, békés gazdasági és kulturális építéssel elsorvasztására kényszerítsék a békeszerető államokat. Ezek a körök félnek a béke erőinek megszilárdulásától, a békeszerető államokban élő népek jólétének növekedésétől.

A Szovjetunió 1955. évi állami népgazdaságfejlesztési terve teljesítésének eredményei

Moszkvában január 29-én közzétették a Szovjetunió 1955. évi állami népgazdaságfejlesztési tervteljesítésének eredményeit. A minisztertanács mellett működő Központi Statisztikai Hivatal közleménye szerint a szovjet ipar az évi összertermelési tervet 103 százalékkal teljesítette.

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága és a Szovjetunió Minisztertanácsa által hozott intézkedések megvalósításának eredményeként a múlt évben az iparban és elsősorban a nehéziparban, valamint a „közvetlen” ciklusokat gyártó iparágakban jelentős fellendülést értek el.

A Szovjetunió egész iparjának összertermelése 1955-ben 1954-hez viszonyítva 12 százalékkal emelkedett.

A Központi Statisztikai Hivatal közleményében megállapítja, hogy 1955-ben a népgazdaság minden ágában új technikát vezettek be. Gondot fordítottak az atomerő békés felhasználására is.

A népgazdaság minden ágában továbbfejlesztették a termelés hatékonyságát, a munka termelékenységének emelésére, nyersanyag és üzemanyag megtakarítására irányuló feltalálói és észszerősítő tevékenységet. 1955-ben körülbelül egymillió találmányt, technikai tökéletesítést és észszerősítést hoztak létre meg.

1955-ben a szovjet mezőgazdaság növelte a gabonatermést és más termékek termelését. 1955-ben valamennyi növényvetésterületet, főként a szőlő- és üzartételek bevetése útján, 1954-hez viszonyítva, 19,7 millió hektárral és az utóbbi két év alatt csaknem 29 millió hektárral növekedett.

A kolhozok és szovhozok 1955-ben a szőlő- és üzartételekben több mint 20 millió hektárnyi területet vetettek be különböző mezőgazdasági növényekkel, szemben az 1954-ben bevetett ötmillió hektárral.

Az utóbbi két évben a kolhozok és szovhozok a szőlő- és üzartételek körzetében 30 millió és az egész ország területén 33 millió hektárnyi új földet szántottak fel. Az utóbbi két évben a körzetekben 425 új szovhoz alakult.

A Központi Statisztikai Hivatal közleményében megállapítja, hogy 1955-ben a népgazdaság minden ágában új technikát vezettek be. Gondot fordítottak az atomerő békés felhasználására is.

Az utóbbi két évben a kolhozok és szovhozok a szőlő- és üzartételek körzetében 30 millió és az egész ország területén 33 millió hektárnyi új földet szántottak fel. Az utóbbi két évben a körzetekben 425 új szovhoz alakult.

A Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia, a Német Demokratikus Köztársaság, Magyarország, Románia, Bulgária és Albánia kormányai kijelentik, hogy eltájkélték, a népek békeje megszilárdítása nemcsak ügyének szentelik erőfeszítéseiket.

Kifejezik érdeküket, hogy a többi érdekelt állammal együtt megvizsgálják az európai biztonság halaszthatatlan kérdéseit, valamint a többi megoldatlan nemzetközi problémát is, köztük a fegyverkezési verseny beszüntetését és az emberiségnek az atomháború veszélyétől való megszabadítását célzó intézkedéseket. Ugyanakkor továbbra is kellőképpen gondoskodnak saját biztonságuk biztosításáról, és az a szilárd elhatározás tölti el őket, hogy minden szükséges intézkedést megtesznek saját állampolgáraik békés munkájának megvédésére, a népek békeje fejlődéséhez és virágzó életéhez szükséges feltételek biztosítására.

Prága, 1956. január 28.

Az Albán Népköztársaság nevében
M. SHIHU, B. BALUKU;
a Bolgár Népköztársaság nevében
R. DAMJANOV,
P. PANCSSEVSKI;
a Csehszlovák Köztársaság nevében
A. CEPICKA, V. DAVID;
a Magyar Népköztársaság nevében
HEGEDŰS A. BATA I.;
a Német Demokratikus Köztársaság nevében
W. ULBRICHT, W. STOPH;
a Lengyel Népköztársaság nevében
J. CYRANKIEWICZ,
K. ROSSOWSKI;
a Román Népköztársaság nevében
CH. STOICA, L. SALAJAN;
a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége nevében
V. MOLOTOV, G. ZSUKOV.

A Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok közötti barátsági és együttműködési szerződést

N. A. Bulganyin üzenete Dwight Eisenhowerhoz

Moszkva, január 28. (TASZSZ)

Zarubin, a Szovjetunió washingtoni rendkívüli és meghatalmazott nagykövete felkereste Dwight D. Eisenhower, az Egyesült Államok elnökét és átnyújtotta neki N. A. Bulganyinnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének üzenetét.

Az üzenet a következőképpen hangzik:

DWIGHT EISENHOWER
Öccsellencéjének,
az Amerikai Egyesült Államok elnökének,
Washington

Igen tisztelt Elnök Ur!

Mély meggyőződésem, hogy Ön osztozik az országaink kapcsolatainak jelenlegi állapotai miatt érzett aggodalmamban, s ezért közölni szernem Önrel a kapcsolatok megjavításához vezető lehetséges utaktól alkotott elképzeléseimet.

Ön természetesen egyetért velem abban, hogy a jelenleg kialakult nemzetközi helyzet azt követeli valamennyi államtól és elsősorban a világ béke és a népek biztonsága biztosításáért különböző felelősséget viselő nagyhatalmaktól, hogy olyan intézkedéseket tegyenek, amelyek előmozdítják a nemzetközi feszültség további enyhülését, valamint az államok közötti bizalom és együttműködés elmélyülését.

Ez összhangban állana a népek hő törekvéseivel, hogy békében és nyugalomban éljenek, anyagi erőforrásaikat és energiájukat a teremtő, építőmunkának a kulturális fejlődésnek és felvirágzásnak szenteljék.

Genben, a nagyhatalmi körmanyfői értekezleten mindannyian kijelentették, hogy a békes egymás mellett élés és a hatékony együttműködés elveinek megfelelően készen állunk arra, hogy elérjük a nemzetközi feszültség enyhítését és az államok közötti kapcsolatok megjavítását.

Kétségtelen, hogy a nemzetközi feszültség további enyhítése szempontjából különösen jelentős mértékben fejlődtek a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok. Ez a fejlődés országaink népeinek szíveit töltötte meg, és a kölcsönös rokonszenvet. Ez elősegítette a háború befejezésének meggyőződését és a népek áldozatainak csökkentését.

Természetesen nem szabad figyelmen kívül hagyni hogy a „hidegháború” időszakában a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti komoly nézeteltérések támadtak a leszerelés, az európai biztonság biztosítását, a német kérdést, valamint egyes távol-keleti kérdéseket illetően. Ez az említett problémák fontossága értendő. Mint a Genben tartott legutóbbi nagyhatalmi külügyminiszeri értekezlet megmutatta, ha közeledtet is egymáshoz a felek álláspontja, az egyes tárgyalási kérdésekben lényeges elterések merültek fel és további erőfeszítésekre és időre van szükség, hogy az említett problémák megoldásában megfelelő megegyezésre jussunk.

A szovjet-amerikai viszonyban jelenleg fennálló helyzet fenntartása azonban nem segítheti elő a megoldatlan nemzetközi problémák rendezését. Viszont a szovjet-amerikai viszony megjavulása — ami megfelelne az országaink közötti baráti kapcsolatok fejlesztésére irányuló törekvéseknek — olyan új nemzetközi légkört teremthetne, amely kedvezően hatna a világi kérdéseknek tárgyalások útján, kölcsönösen elfogadható alapon történő megoldására.

Feltétlenül látni kell, hogy a nemzetközi feszültség további enyhítése és az államok közötti bizalom megszilárdítása ezen belül a szovjet-amerikai viszony megjavítása feladatának gyakorlati megoldása megfelel mind a szovjet nép, mind pedig az amerikai nép érdekeinek, de valamennyi más nép érdekeinek is.

Az hiszem, Elnök ur, Ön egyetért azzal, hogy a nemzetközi feszültség a mai körülmények között a béke meg-

bontásának lehetőségét rejti magában, ennek a népekre nézve minden veszedelmes következményével.

Emellett mindenki előtt ismeretes, hogy a hadviselés legújabb eszközei, így az atom- és a hidrogénfegyver, a korszerű lökhajtasos és rakéta-technika különböző eszközei, valamint a tömegpusztító fegyverek egyéb fajtái, minden ország népeit egyaránt veszélyes helyzetbe hozzák a nemzetközi béke felborulása esetén, azzal fenyegetik őket, hogy területük, és elsősorban a magas fejlettségű országok sűrűn lakott vidékei az atomháború pusztító hatása alá kerülnek.

Ma minden államnak jobban, mint valaha, az a kötelessége, hogy szíven viselje a béke fenntartását és megszilárdítását, a nemzetközi viszonyok kizárólag békés eszközökkel, az Egyesült Nemzetek Szervezete célkitűzéseivel, és alapelveivel összhangban való megoldását.

Nem lehet kétséges, hogy a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok népeinek egyaránt érdeke a fegyverkezési verseny megszüntetése, hiszen ez a verseny arra készíteti őket, hogy erejüket és eszközeiket improduktív célokra fordítsák. A jelenleg folyó fegyverkezési verseny nemcsak a katonai kiadások súlyos terhet rakja a népek vállára és ezzel akadályozza a népek anyagi jólétének növekedését, de nagymértékben fokozza az új háború veszélyét is.

A szovjet-amerikai viszony megjavulása megkönnyítene a fegyverkezési hajszá megszüntetését és elősegítené az államok gazdasági erőforrásainak békés célokra szolgáló teljes felhasználását. Ebben esetben azok az anyagi eszközök, amelyek most nem termelékeny katonai kiadásokra jutnak, felhasználhatók lennének a népek anyagi jólétének előmozdítására: az adók csökkentésére, a reálbunkárok megszüntetésére, lakás- és középítkezésre, arra, hogy a béke és a nemzetközi együttműködés megszilárdítása érdekében segítséget nyújtsanak az elmaradt országoknak.

Mindez elősegítené a belső piac felvevő képességének jelentékeny növelését, továbbá a nemzetközi kereskedelem kiterjesztését. Emellett biztosítva lenne a természeti erőforrások kiterjesztése és a lakosság foglalkoztatottsága a béke-gazdaság fellendítése alapján.

El kell ismerni, hogy az utóbbi időben olyan események történtek, amelyek kedvező hatásának feltételül meg kellett mutatkoznia az egész nemzetközi helyzeten. Az elmúlt év olyan esztendő volt, amelyben a világ egyetlen talál sem volt háború. A legutóbbi időszakban rendeztek néhány olyan bonyolult nemzetközi problémát, amely a második világháború befejezése után megoldatlanul maradt.

Az elmúlt háború óta elsősorban találkoztunk Genben a négy hatalom kormányfőjével és a találkozó során elért eredményeket a világ népei ószínterültek.

Remélem, hogy hamarosan kapok Öntől elgondolásokat az általam érintett kérdésre nézve.

Öszinte tisztelettel:
N. BULGANYIN

TERVEZET A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és az Amerikai Egyesült Államok közötti barátsági és együttműködési szerződése

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának Elnöksége és az Amerikai Egyesült Államok elnöke
a nemzetközi feszültség további enyhítésére és az államok közötti bizalom megteremtésére irányuló törekvéstől áthatva és az egyetemes béke és biztonság fenntartása érdekében előlrv,
attól az óhajtól áthatva, hogy erősödjék a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok népeinek barátságában a meggyőződésben,

Bulganyin elvtárs Eisenhowerhez intézett üzenetének külföldi sajtóvisszhangja

PÁRIZS
A francia közvélemény óriási érdeklődéssel fogadta N. A. Bulganyinnak Dwight Eisenhowerhez intézett üzenetét. Mint a *Libération* megjegyzi, „már régen fordult elő, hogy egy diplomáciai okmány ilyen visszhangot keltett és ilyen nagy hatást gyakorolt volna”.

Az *Aurore* és a többi reakciós lap leplezetlen ellenségeskedéssel fogadta az Egyesült Államok és a Szovjetunió barátsági és együttműködési szerződésének megkötésére tett javaslatot, mert úgy látja, hogy ez csapást mérne az agresszív katonai szövetségek politikájára. Ezek a lapok kommentárjaikban azt a tényt ellenkezéssel benyomást igyekeznek kelteni, hogy Franciaországnak nem érdeke a Szovjetunió és az Egyesült Államok barátságosabb kapcsolatainak megeremtése.

Ezzel szemben a *Libération* hangsúlyozza, hogy „a béke mint ismeretes, a föld két legnagyobb hatalmának egyetértésétől függ”.

Az *Humanité* hangsúlyozza, hogy a szovjet javaslat összhangban áll Franciaország biztonságára megszilárdításának érdekeivel, valamint minden nép akaratával, mert a népek elutasítják a hidegháborút és a nemzetközi feszültség további enyhülését követelik.

LONDON
N. A. Bulganyinnak D. Eisenhowerhez intézett üzenete nagy zavart keltett a burzsoá sajtó egyes hidegháború szószólóiként ismert szemléiről körében.

Guy Mollet összeállította kormányának névsorát

Guy Mollet kijelölt miniszterelnök a gyakorlatban már összeállította kormányának névsorát, a kormány 12 tagjának nevét (a terv szerint a kormány a miniszterelnökkel együtt 13 főből fog állni), azonban hivatalosan csak a beiktatási vita során hozzák nyilvánosságra. A terv szerint a beiktatási vitára ma, kedden délután 15 órai kezdettel kerül sor.

Vasárnap Guy Mollet egész nap folytatta tárgyalásait a miniszterek és a 22 államtitkár kijelölése ügyében. A hírek szerint azonban az államtitkárok kijelölése még nem végleges. Guy Mollet vasárnap már hozzáfűzte a miniszterelnöki nyilatkozat megfogalmazásához.

A nem hivatalos kormánylista a következő:
Miniszterelnök: Guy Mollet (szocialista), tárcanélküli államminiszter: Pierre Mendes-France (radikális), az igazságügyminisztérium vezetésével megbízott államminiszter: Francois Mitterrand (UDRS), a volt frontharcosok ügyeinek vezetésével megbízott államminiszter: Jacques Chaban-Delmas (köztársasági szocialista, volt gaulleista).

Külgügyminiszter: Christian Pineau (szocialista), az afrikai ügyek minisztere: (állandóan Afrikában tartózkodik majd): Georges Catroux tábornok (köztársasági szocialista).

Pénzügyminiszter és gazdasági ügyek minisztere: Robert Lacoste (szoc.), a szociális ügyek minisztere: Albert Gazier (szocialista), hadügyminiszter: Maurice Bourges-Maunoury (radikális), belügyminiszter: Gilbert Jules (radikális), közoktatásügyi miniszter: René Billeres (radikális), a tengerentúli területek minisztere: Gaston Defferre (szocialista), a miniszterelnökségre delegált miniszter: Félix Houphouët-Boigny (afrikai demokrátiák tömörülés, az UDRS rokonpártja).

- 1. CIKKELY
A szerződő felek az ószinte együttműködés és a kölcsönös megértés szellemében fejlesztik és szilárdítják a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok népeinek baráti viszonyát, az egyenjogúság, az állami szuverenitás és a belügyekbe való be nem avatkozás kölcsönös tiszteletben tartása alapján.
- 2. CIKKELY
A szerződő felek megállapodtak hogy az ENSZ-alapokmány rendelkezéseinek megfelelően minden nemzetközi vitájukat csakis békés eszközökkel oldják meg.
- 3. CIKKELY
A szerződő felek elősegítik, hogy a két állam gazdasági,

A szar

Hajdu-Bihar megyei Tanácsok

Szombathelyi Tanácsok

Fülöp elvtárs

Központi határozata

fokozottan

az állami

1953-ban meg

Ünnepek

a földművelés

Az Országos

Új szellőző

A Debreceni

A szarvasmarha-tenyésztést társadalmi ügyvé kell tenni

Hajdú-Bihar állattenyésztésének fejlesztéséről tárgyaltak Debrecenben

Szombaton — mint már hírt adtunk — az MDP Hajdú-Bihar megyei Bizottsága, a Hajdú-Bihar megyei Tanács Mezőgazdasági Igazgatósága és a Micsurin Agrártudományi Egyesület rendezésében értekezletet tartottak Debrecenben Hajdú-Bihar legjelentősebb állattenyésztési szakemberei. Fülöp Imre elvtárs, a Hajdú-Bihar megyei Tanács Mezőgazdasági Igazgatóságának vezetője tartott beszámoló a Hajdú-Bihar állattenyésztésének helyzetéről és a soron lévő feladatokról.

Fülöp elvtárs beszéde elején elmondta, hogy az MDP Hajdú-Bihar megyei Bizottsága a közelmúltban foglalkozott a megyénk állattenyésztési helyzetével, különös figyelemmel a termelőszoftvetkezetek szarvasmarha-tenyésztésével. A megyei pártbizottság az az ülése meghatározta a jelenlegi helyzetből adódó legfontosabb feladatokat. Kiemelte Fülöp elvtárs: a legutóbbi időben szép eredmények születtek az állattenyésztésben Hajdú-Biharban a párt és a kormány sokoldalú támogatása, népiük szorgalmas munkája következményeként a szarvasmarha-tenyésztés területén. Azonban a mezőgazdaságunk ebben a fontos ágában elért eredményeink nem kielégítőek.

A Központi Vezetőség 1955. júniusi határozata kiemeli, hogy

fokozott gondot kell fordítani az állattenyésztésre,

különösen a szarvasmarha állomány növelésére, hozamának fokozására. Ettől függ dolgozó népiük tejfel, vajjal, hússal, zsírral való ellátása, nem utolsósorban a népgazdaság számára oly fontos külkereskedelmi helyzet jelentős megjavítása.

Az állattenyésztés foka nagyon komoly mértékben hat vissza a növénytermelésre is, mert megfelelő mennyiségű istállótrágya nélkül az elhasznált talajér utánpótlása nem lehetséges. Nem beszélve a talajér növeléséről, amire viszont igen nagy szükség van, ha mezőgazdaságunk ki akarja — már pedig ki akarja — elégíteni a népgazdaság növekvő szükségleteit.

1955-ben megyénk területén a 100 holdra eső számosalát sürűség az 1954-es 29,8 darabról 31,4 darabra emelkedett. Ez eredményt ugyan, de még mindig alatta marad az országos átlagnak. A tsz-eknél a szarvasmarha szaporulat az 1953. évi 50 százalékkal szemben 82 százalékkal emelkedett, ami országosan is jó eredménynek számít. Van javulás a tejhozamánál is, mert az 1953. évi 1300 literrel szemben, 1955-ben 1480 liter átlagot értünk el. A Boroskői Állami Gazdaság 144-es Rumli nevű tehene 6297 kilós, a nádudvari Vörös Csillag Tsz Piros nevű tehene 5381 kilós tejjel jutott el, 300 napos laktációt véve alapul. A nádudvari Vörös Csillag 25 darab tehének évi átlaghozama 2447 kiló, a kabal Kossuth

7 darabkal 3884 kilós eredményt ért el. Ilyen példát többet lehetne még sorolni, ami azt bizonyítja, hogy lehet komoly eredményeket elérni megyénkben a szarvasmarha-tenyésztésben.

A megye szarvasmarha állománya 1951-hez képest 2,1 százalékkal emelkedett, ugyanakkor a tehénállomány 1,3 százalékkal csökkent, viszont sertésállományunk létszáma 21,4 százalékkal nőtt. Míg 1953-ban egy kocsára eső malacsaporulat az egyéni gazdaságokban 5,9 darab volt, 1955-ben a szaporulat 6,3-re emelkedett. Ugyanez a szám a tsz-ekben 6,4-ról 8,2-re emelkedett. Juhállományunk létszám szaporodása 11 százalékkal nőtt.

Megyénk a szarvasmarha-tenyésztésben a lehetőségekhez mérten igen lenyarázó. A legutolsó két évve alapul esőkként tendenciát mutat.

Csökkent megyénk szarvasmarha állománya,

de csökkent a tehénállomány is. Jelenleg 43,5 százaléka tehén a megye szarvasmarha állományának. Termelőszoftvetkezeteknél hasonló tendenciát lehet megállapítani, mert míg 1953-ban 100 hold szántóra 2,7, 1954-ben 2,6, 1955-ben pedig már csak 2,3 darab tehén jutott. A szarvasmarha létszám csökkenése a mezőgazdaságban súlyos veszélyeket rejt magában. Amíg az 1953-as évben a megye számos állattenyésztési állománya csaknem 14,5 millió mázsa istállótrágyát termelt és ez 95 559 hold trágyázásához volt elegendő, ami szántóterületünknek 14,3 százaléka, addig 1955-ben, éppen a szarvasmarhalétszám csökkenése következtében, a megtermelt istállótrágyával a szántóterületnek kb. fél százalékát kevesebbre jutott istállótrágya. Ez azt jelenti, hogy egy-egy hold föld talajér pótlására csak a hetedik, nyolcadik évvel bírunk. Természetesen, így nem beszélhetünk a talajér növeléséről. Szeretném — mondotta Fülöp Imre — ha az agronomusok, akik eddig csak a növénytermesztést foglalkozták, elgondolkodnának ezen és lelkes harcosává válnának a szarvasmarha-tenyésztés erőteljes fellendítése érdekében indított küzdelemben.

Hajdú-Bihar megyében igen lebecsült a szarvasmarha-tenyésztés. Nehány élenjáró tsz-tól — a földesi Petőfitől, a kabal Dózsától, a nádudvari Vörös Csillagtól, a sápi Dózsától és egy-egy élenjáró helyitől — Pocsaj, Hajdúnánás — eltekintve, lényegében

szarvasmarha-tartás és nem tenyésztés folyik.

A megye vezető szervei — mint ezt két héttel ezelőtt a megyei pártbizottság megállapította — nem foglalkoznak kellően az állattenyésztéssel. De a gépalomások és a kihelyezett mezőgazdászok sem, mert ebben anyagilag nem voltak érdekeltek. Ezért a helyzetet elsősorban a Mezőgazdasági Igazgatóságot terhelte felelősség. Szakitanunk kell teljes mérték-

ben az állattenyésztés lebecsülésével. A szarvasmarha-tenyésztést társadalmi ügyvé kell tenni, olyan központi kérdéssé, amellyel még a legnagyobb dologidőben is foglalkozni kell. Biztosítanunk kell a takarmánybázist, ami alapot nyújt a szarvasmarha-tenyésztés fejlesztéséhez. Különösen az évelő ptilangosok területét kell növelni, mert ebből mind a termelőszoftvetkezetek, mind az egyéni gazdaságok nagyon keveset termeltek eddig. Nagyobb gondot kell fordítani a silózsára is. Rá kell térni az állattenyésztésben a tudományos módszerek fokozottabb alkalmazására, az itatásos borjúnevelésre, amely a növekedés nevelését olcsóbbá teszi. Rövid idő alatt a megye fejlettebb tsz-eiben, ott, ahol a feltételek ehhez meg lehet teremteni, be kell vezetni az itatásos borjúnevelést. Ez a módszer növeli a jövedelmet, mert egy bikaborjúnál 10-12 kiló, az üszőborjúnál pedig 8-10 kiló vajnak megfelelő tejszín takarítható meg. Egy tehénnek ez 500 forint megtakarítást eredményez.

Ebben az évben az eddiginél nagyobb gondot fordítunk az állategészségügyre is.

A legjobb termelésű tehének törzkönyvi ellenőrzés alá kerülnek.

Gondoskodunk kell a megfelelő szülőpárok kiválasztásáról és párosításáról.

Fülöp elvtárs végül az állatgondozókról beszélt, akiknek munkájától olyan sok függ.

Megyénkben számos kiváló állatgondozó van, aki lelkiismeretes munkájával, a fejlett módszerek alkalmazásával, állattérrelével, hozzáértésével komoly eredményeket ért el. Sajnos, ez nem általános még. Sok helyen az állathoz nem értő, azt nem szerető, vagy éppen más munkaterületen nem használható embereket állítanak az állatok mellé. Igen sok helyen nincs istállórend, nem szellőztetnek. Kevés az állatgondozók között a fiatal és a nő. Nem törődnek a tsz-ek vezetői az állatgondozók vasárnapi és innepnapj helyettesítéséről. Pontos, hogy az állatgondozóknak is legyen szabad idejük.

Ez évi feladatainkat a megyei pártbizottság határozata szabja meg. Minden erőt mozgósítani kell annak érdekében, hogy a határozat végrehajtására az állattenyésztés minden szakembere, törzkönyvelője, állatorvosa, szakigazgatási dolgozója, a termelőszoftvetkezetek vezetői, dolgozói, megyénk valamennyi dolgozó paraszta. Minden előfeltételünk megvan a sikerre — ami meggyőződésem, nem fog elmaradni és Hajdú-Bihar megyében is sikerre vezetnek a Központi Vezetőség júniusi határozatának és a második öt éves terv első évének célkitűzéseit — fejezte be beszédét Fülöp Imre elvtárs.

A hozzászólásokra visszatérünk.

A román nagykövet bemutatkozó látogatása Rákosi Máttyás elvtársnál

Ion Popescu, a Román Népköztársaság magyarországi Pártja Központi Vezetősége nagykövete bemutatkozó látogatást tett Rákosi Máttyás elvtársnál, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége első titkáránál.

MA NYÍLIK

„A technika fejlesztése“ című kiállítás

Az MDP debreceni városi bizottsága kezdeményezésére tizenhárom üzem — közöttük a Gördülécsapágygyár, Ruha- gyár, Bútorgyár, Hajdúsági Bőrgyár, Orvosi Műszergyár, Táncsics Cipőgyár — részvételével két hétig tartó kiállítást rendeznek az MSZT nagytermében. A kiállításon a területi technika ésszerűsítésére, színvonalának emelésére benyújtott, s már alkalmazott újításokat láthatjuk különböző szemléltető eszközök segítségével.

„A technika fejlesztése“ című kiállítás megnyitásával veszi kezdetét a technika hete.

A kiállítás ma délután 5 órakor nyílik meg ünnepélyes keretek között. A kiállítás a nagyközönség számára február 1-én, szerdán délelőtt nyitja kapuit.

A gépalomások párttitkárainak értekezlete

Az MDP Hajdú-Bihar megyei bizottságán értekezletre gyűltek össze Hajdú-Bihar megye gépalomásainak párttitkárai, hogy értékeljék a gépalomások politikai munkáját.

Az értekezleten Hernyák János elvtárs, a megyei pártbizottság mezőgazdasági osztályának politikai munkatársa tartott beszámolót.

A nagy érdeklődéssel végig kísért beszámoló után értékes hozzászólások hangzottak el.

A gépalomások párttitkárainak értekezletére lapunk hasábján visszatérünk.

A kohó- és gépípar vezetői megtárgyalták a műszaki fejlesztés problémáit és az idej kollektív szerződés feladatait

A Vas- és Fémműipari Dolgozók Szakszervezetének székfészekében a kohó- és gépípari üzemek igazgatói, párttitkárai, főmérnökei, üzemi bizottsági elnökei megbeszéltek az iparág 1956. évi feladatait, műszaki fejlesztési problémáit és az ebben az évben köteendő kollektív szerződéseikkel kapcsolatos munkálatokat.

Az értekezleten Csörgő János elvtárs, kohó- és gépípari miniszter tartott vitanyitót beszélgetést.

Fejlett módszereket sajátítanak el a hajdúdorogi mezőgazdasági szakkör tagjai

Huszonnyolc tagja van a hajdúdorogi mezőgazdasági szakkörnek. Tagjai tsz tagok, egyéniileg dolgozó parasztlak és agronomusok. Vezetője: Toldi Miklós, a község agronomusa. A jól működő mezőgazdasági szakkörben a legfejlettebb módszereket sajátítják el, az istállótrágya használatát, az öszi földjeiken alkalmazhatók a dolgozó parasztlak. Összel a szántás-vetés, főleg az öszi mélyszántás jelentőségével ismerkedtek. Az állami gazdaság gyümölcsösében megtanulták a gyümölcsfák szakszerű ápolását, tisztítását. Eljárta a községben működő ezüstkalászos tanfolyam által tartott filmvetítésekre.

Januárban megkezdtek az öszi vetések tavaszi ápolása, fejtrágyázása és az istállótrágya helyes kezelésének tanulmányozását. A szakkör tagjai a fejlett módszerek alkalmazásával bekapcsolódtak a 10 mázsa búzatermés eléréséért indult mozgalomba. Laboratóriumuk is van a szakkörnek, ahol szakemberek irányításával a termelőszoftvetkezetek tagok és egyéni gazdák közösen végeznek talaj és vetőmag minőség vizsgálatokat. A szakkör tagjai munkájukat a község dolgozó parasztlakjainak jelentős segítségét nyújtják.

Ünnepi tanácskozás a parlamenten a földműveszövetkezeti mozgalom megindulásának tizedik évfordulója alkalmából

Az Országos Földműveszövetkezeti Tanács és a Szövetkezeti Országos Szövetségnek igazgatósága a földműveszövetkezeti mozgalom 10. évfordulójának megünneplésére az Országház kongresszusi termébe hétfőn kétnapos tanácskozásra hívta össze az OPT tagjait, a megyei választmányok és a MESZÖV elnökeit, valamint a földműveszövetkezeti mozgalom ki- való régi harcosait.

A tanácskozáson a párt és a kormány vezetői közül megjelent Apró Antal, Dobó István, Erdői Ferenc, Rákosi Máttyás. Ott volt Bogár József belkereskedelmi miniszter, Altomáre Iván élelmiszeripari miniszter, Szobek András meggyűjtési miniszter, Dógei Imre, az Országos Földműveszövetkezeti Tanács elnöke, Vas Zoltán a SZÖVOSZ igazgatóságának elnöke, Nyers

Új szellőzőberendezés a Dohánygyár csomagoló üzemrészében

A Debreceni Dohánygyárban minden évben nagyobb bsszegek fordítottak munkavédelmi berendezések építésére. Az elmúlt évben a dohánygyár csomagoló üzemrészében szellőzőberendezések építését kezdték meg. A berendezés építésére 125 000 forintot ruháztak be. Év végére azonban

Hatvan esztendeje nem volt ilyen LAKODALOM HAJDÚBOSZORMÉNYBEN...

Több mint háromszáz méter hosszú volt a lakodalmas menet

(Tudósítónktól) A helybeli postás szerint már hatvan esztendeje nem volt olyan szép és olyan nagy lakodalom Hajdúboszorményben, mint az elmúlt szombat délutánján. Hatvan évvel ezelőt valami uraság (nehébre már nem emlékezett a postás) esküdtött egy úri-hisasszony-nak, most azonban Fehér Lajos, a Kossuth Termelőszoftvetkezet juhászának fia — ifj. Fehér Lajos, a tsz kocsisa — tartotta lakodalmat egy csodaszép lányal, Kállai Zsuzsánával. Valójában már egy héttel ezelőtt, január 22-én reggel 6 órakor megkezdődött a lakodalmas előkészület. Tatár József vőfély, a tsz egyik tagja alkork kezdte járni a nagy hajdúboszorményi határt. Több, mint harminc tsz tag és egyéniileg dolgozó paraszt házába bekapogtatott. Ősi szokás szerint, hívogatót. Hívta a vendégeket csigakészítésre és lakodalomba. Nagy büszkén mondotta többször is szombaton este, a lakodalom kellős közepén, hogy több mint hetvenen jöttek össze „csigakészítésre”. Most azonban még többben vannak. A vendékek száma jóval felül van a százon. Alig férnek a Kossuth Termelőszoftvetkezet székházában. Es nagyon emelkedett a hangulat is. Már a délután is nagyszerű lakodalmas népet várt. Abrómszáz méter telt ki a lakodalmas menet. Elöl, négy felidőztet, csengős fogat csupa fiatalokkal telerakva. De ki ne hagyjuk, ezt még megelőzte

van is latszata. Fehér Lajos több egyéniileg dolgozó parasztlakot is elhívott a lakodalomba. Ott volt Tompa Zsigmond 12 holdas, Bereczki Gábor 12 holdas, Szilágyi Imre 6 holdas, Péter Sándor 6 holdas — és még sok egyéni paraszt. Mint egy nagy család, együtt ünnepeltek, együtt vigádtak ők is a többiekkel. Megeredt aztán a száza Sz. Molnár kulák volt cselédjének. Mondja is, reméli, a kivül álló vendégeket nem sokára, mint termelőszoftvetkezet tagokat üdvözölheti.

Közben kiürült a legnagyobb terem, kihordták onnan asztalt, locát — csak a zenekar húzódtott be az egyik sarokba. Megkezdődött a „menyasszonytánc”. Hü, de „kapós” volt az új asszony. Persze nem ingyen lehetett véle táncolni. Ki ropogós százas, ki kevesebbet, ki tyúkot, bort és megymást rakott a kalapba — vagy tett erre ígéretet. Elsőnek Rácz Gyulával, utójjára férjével táncolt a fiatalasszony; ifj. Fehér Lajosné.

Vacsora után egymás mellé kerültek az egyik szülővel, Fehér Lajossal. Az örömtől, boldogságtól alig tud szólni. Juhász a termelőszoftvetkezetben, — mint mondja — nem okozott különösebb anyagi gondot ez az esküvő. A múlt esztendőben 731 munkaegység után minden járandóságot a képzésre átszámítva, 51 000 forintot kerestek. A múltban Fehér Lajos cselédember volt Sz. Molnár Imre 180 holdas kulák portáján. Télen, nyáron, az év minden szakában általában éjjelig dolgozott, aztán 3-3 órai alvás — és minden előről kezdődött. Most is van elég dolga, elég munkája, de

tétek le pihenni a zenészek másnap reggelig a „szerszám-molnar” — kiválólag virradtig szót a nóta. Ennivaló is oly bőseges volt, hogy heteken át elég lenne több családnak az, amennyi megmaradt. A menyasszony, borjú- és birkapörkölt, sült tyúk, tészta és bor volt. A csigalevest 70 tyúk húsból, aprólékból készítették, a lakodalmas nép megevett vagy harminc tortát, de még majdnem ennyi megmaradt. Hosszú fehér ruhában, utójjal a fején a legszebb hímzőtűvel a menyasszony és a vőlegény, tetőtől talpig feketeben. Több, mint húsz hintó vité a lakodalmas népet, végig a városban, hadd lássák, hogy ilyen nagy lakodalomra is jutja már a tsz-belieknek. A fiatal párt a Kossuth Termelőszoftvetkezet székházába került, ahol a zenészek várták. A pillanatban, amikor ifj. Fehér Lajos feleségével belepett a kopun, Hajdú László kivül a zenekara rázendített a Rákóczi indulóra. Nem is te-

